

KÖZÉLETI ÉS KULTURÁLIS HAVILAP – INGYENES, MERT MEGFIZETHETETLEN

Tizenhatodjára Vándorcsizma Néptáncfesztivál, Medgyesen

2018. június 2-án került megszervezésre a XVI. Vándorcsizma Néptáncfesztivál, a már hagyománnyá vált, megszokott helyszínen, a Greweln Parkban.

Nyolc néptánc együttes, gyerekprogramok, civil park, gulyásfőző verseny és sok más foglalkozás várta a népi kultúra szerelmeseit. Habár az eső közbeszólt, a fesztiválozókat ez nem ijesztette el. Délelőtt a hagyományos felvonulással startolt az idei kiadás, ami a Millennium-Háztól indult. Közel 250 viseletbe öltözött néptáncos, népi dallamok

kíséretében vonult végig a város utcáin, köztudatra hozván, hogy a város ismét ünnepel.

Az idei fesztivál területe sokkal több programot kínált a kilátogatók számára: „Olyan programot igyekeztünk összeállítani, ami kicsiknek, nagyoknak egyaránt lehetőséget ad emlékezetessé tenni a Vándorcsizma élményét.” - mondta Balázs Botond, a fesztivál főszervezője.

Baranta, íjász bemutatók, kézműves tevékenységek, buborékfúvás, kézműves vásár várta a kíváncsiakat. Civil parkkal bővült az idei kínálat, amely keretében különböző szervezetek kaptak helyet: a Medgyesi MADISZ, a Gyöngyvirág néptáncsoport, a medgyesi magyar tannyelvű oktatási intézmények, a NEEEM! Nők Elleni Erőszak Elleni Mozgalom, továbbá a centenáriumi évhez kapcsolódva az Etnikumközi Kapcsolatok Hivatala is jelen volt.

A konyha és a helyi ízek kedvelői sem unatkoztak, eredetibbnél eredetibb gulyásokat kóstolhattak. Az est a Holdviola zenekar produkciójával és egy hajnalig tartó tánczással zárult, amelynek hangulatáért az Ördögszekér zenekar felelt.

Köszönjük mindenkinek, aki valamivel is hozzájárult a XVI. Vándorcsizma Néptáncfesztivál megszervezéséhez. Kiemelten köszönjük támogatóinknak, a medgyesi Polgármesteri Hivatalnak, a Széchenyi Megyei Tanácsnak, a Bethlen Gábor Alapnak, a Csoóri Sándor Alapnak, az RMDSZ-nek és a Communitas Alapítványnak, a ROMGAZ RT-nek, a Konsta Splendid üzletláncnak, a Mediturnak, az ELDI pékségnek, az OTP Bank Románia RT-nek, Kovászna Megye tanácsának, valamint a Contrast nyomdának.

Jövőre ugyanitt, ugyanekkor!

Buryán Tünde

Arról, amikor Resti Kornél Medgyesen járt, régi barátjánál, Petőfi Sándornál

„Resti Kornél, régi barátunknak, Petőfi Sándornak a meghívására érkezett Medgyesre, és szokásához híven a bohém, vidám, kora nyá(r)esti hangulatot hozta el kalapjában. Érthető módon némi szomorúság nyomokban fellelhető volt benne. Miközben a volt rendház felső ablakából nézelődtem, egy egészen rövid pillanatra az Adrián éreztem magam újra. A szinte mediterrán fényekben úszó virágos udvar felett rácsodálkoztam, mennyi szépség is rejtőzik ebben a színes, tornyos szász városkában.

Épp ezért izgatottan várom Petőfi barátom részletes beszámolóját, akinek nem két napot, hanem kilenc hónapot volt szerencséje itt tölteni.” – így tudósít K. Rezső, a május 25-i koncertről levelében, melyet utólagosan és nagy meglepetésünkre juttatott el a Nagy-Küküllő szerkesztőségéhez.

folytatás a 6. oldalon

2. oldal
RMDSZ hírek
3. oldal
Kik vagyunk és mivel foglalkozunk?
4. oldal
Ökumenikus nőszövetségi találkozó
5. oldal
43 év rövid krónikája
6. oldal
Anyáknapja ünnepély Balázstelkén
7. oldal
Kézilabda, Hosszabbított Program - módra
8. oldal
XVI. Vándorcsizma néptáncfesztivál

A lap megjelenését támogatja:

CONSILIUL JUDEȚEAN
SIBIU

C.I. Brătianu út 32 szám
Millennium-Ház
551003 Medgyes
Széchenyi megye
Tel/fax: 0269 832 657
www.medgyes.ro

RMDSZ Hírek

Benedek Zakariás Beszterce-Naszód megyében

Másodjára látogattam el Szentmátéba, a Mezőség északkeleti részén fekvő, pár száz lelket számláló, többségében magyarok által lakott Beszterce-Naszód megyei kis településre. Lakossági fórumon vettem részt, ahol öröm volt megtapasztalni a közösség gyökereihez való ragaszkodását, élni akarását. Udvarhelyszék mellett Fehér, Szeben és Beszterce-Naszód megye magyarságát is képviselem a Parlamentben, s amikor lehetőség adódik, ellátogatok a szórványba is. Ezt a szót egyébként nem szívesen használják az ott élők, hiszen jogosan mondják, hogy őket nem ide „szórták”, hanem itt születtek, itt vannak a gyökereik. A lakossági fórumon a mindennapi gondok, a megmaradás kérdése mellett szó esett a román kormány által nyújtott pályázati lehetőségekről, beruházásokról, fejlesztésekről is.

Jelentős anyanyelvhasználati rendelkezéseket fogadott el kezdeményezésünkre a közigazgatási törvénykönyvet megvitató parlamenti különbizottság

„Elfogadta az erdélyi magyar közösség számára fontos, a kisebbségi jogokat jelentősen kiterjesztő javaslatunkat a közigazgatási törvény kidolgozásával foglalkozó parlamenti különbizottság. Az anyanyelvhasználat

kezdeményezésünkre kiterjed többek között az utcák, terek, parkok neveire, a prefektúrával való kommunikációra, egységes anyanyelvű formanyomtatványok segítik ezentúl a helyi és megyei önkormányzatokban az ügyintézését, és a jövőben azok a megyék, települések is biztosíthatják a többnyelvűséget, ahol a kisebbség aránya nem éri el a húsz százalékot. Ezek azok a legfontosabb rendelkezések, amelyek javaslatunkra bekerültek a közigazgatási törvénykönyv tervezetében. A törvénytervezet hétfőn kerül a szenátus plénuma elé, majd végső döntéshozóként a képviselőháznak is jóvá kell hagynia” – számolt be Cseke Attila, az RMDSZ szenátusi frakciójának vezetője, a közigazgatási törvényt megvitató parlamenti különbizottság tagja.

„Azokon a településeken, ahol egy adott kisebbség számaránya meghaladja a húsz százalékot, a kisebbség nyelvén is ki kell

ezután írni az utcák, terek, parkok nevét is. Az anyanyelvhasználati jog kiterjesztéséről szóló javaslatunkat az indokolja, hogy a jelenleg érvényben lévő törvénykezés explicit módon csak a helységnevtáblákat, intézményneveket említi. Ennek ellenére egyes önkormányzatokban sikerült megoldani az utcanevek többnyelvűsítését is, máshol azonban évek óta akadályoztatják ennek megvalósítását a törvényes keret hiányára hivatkozva” – fogalmazott Cseke Attila.

Az RMDSZ közigazgatási szakpolitikusa beszámolt arról is, hogy az RMDSZ javaslatára az új közigazgatási törvényben is megjelenik a „megye” meghatározásában az „etnikai” szó: „Romániában 1968 óta, tehát ötven éve a társadalmi, gazdasági, etnikai szempontok, kulturális hagyományok és a lakosok közötti kapcsolatok képezik az alapját a megye meghatározásának. Ennek így kell maradnia, hiszen ez a meghatározás tükrözi a valóságot, ha törölnék az „etnikai” szót, azzal azt állítanák, hogy a többségi lakosokon kívül nem élnek más nemzetiségű személyek a megyékben, ami nem helytálló. Az etnikai identitásra való hivatkozás a megye meghatározásában az elmúlt évtizedekben sem okozott semmi problémát. Mégis a Nemzeti Liberális Párt a különbizottság ülésén nacionalista fennhangokkal kérte az etnikai elem törlését a jogszabály szövegéből, illetve minden, kisebbségi jogokat erősítő kezdeményezésünk ellen tiltakozott. Rendre ezek ellen szavazott a Népi Mozgalom Pártjával és a Mentsük Meg Romániát Szövetséggel együtt. A kormánypártok támogatásával azonban sikerült bevinni a közösségünk számára fontos javaslatokat a jogszabály szövegébe.”

Az RMDSZ kezdeményezésére a különbizottsági munkálatok során azt is belefoglalták a törvénytervezetbe, hogy ezután a prefektúrára is kiterjesztik az anyanyelvhasználati jogot ott, ahol az adott kisebbség számaránya meghaladja a húsz százalékot, magyarázta Cseke Attila. „Továbbá érvényes lesz ez a helyi és megyei önkormányzatok többségi tulajdonában lévő, közérdeket ellátó kereskedelmi társaságokra, vállalatokra is, mint például a közszállítási vállalatok, víz- és hőszolgáltatók. Ezek a rendelkezések a hatályos törvényben nem szerepelnek, és a közigazgatási törvény tervezetének eredeti verziója sem tartalmazta ezeket” – hangsúlyozta a szenátor.

„A közigazgatási törvényt vitató bizottság elfogadta azon javaslatunkat is, amely anyanyelvű formanyomtatványok bevezetésével segítené a kisebbségi személyek ügyintézését azokban az önkormányzatokban, ahol az adott kisebbség aránya meghaladja a húsz százalékot. Ezeket a nyomtatványokat a román formanyomtatvány-rendszerben szereplő dokumentumok alapján dolgozná ki a kisebbségkutató intézet, és kormányhatározattal hagyják jóvá. Ez egy nagyon konkrét megvalósítási javaslat az anyanyelven történő ügyintézés egyszerűsítése és hozzáférhetőbbé tétele érdekében” – mutatott rá Cseke Attila.

Az RMDSZ felsőházi politikusa kitért arra is, hogy az új közigazgatási törvény egyértelműen tisztázza, hogy ezután tanácshatározat elfogadásával anyanyelvhasználati jogokat biztosíthatnak azok a helyi és megyei önkormányzatok is, ahol az adott kisebbség számaránya nem éri el a húsz százalékot. „Konkrét, negatív tapasztalat miatt terjesztettük be ezt a módosító javaslatot. Aranyosgyéresen ugyanis hiába döntött a helyi tanács a helységnevtáblák kétnyelvűsítéséről, a prefektus ezt megtámadta, és a végleges bírósági ítélet megsemmisítette a tanácshatározatot arra hivatkozva, hogy nincs jogalapja a kétnyelvű táblák kihelyezésének, miután az aranyosgyéresi magyar lakosság aránya nem éri el a húsz százalékot. Ilyen eset többé nem fog előfordulni, amennyiben a parlament az RMDSZ által indítványozott módosítással együtt fogadja el a közigazgatási törvénykönyvet” – hangsúlyozta Cseke Attila.

Kik vagyunk és mivel foglalkozunk?

A Medgyesi MADISZ bemutatja mindazokat, akik a medgyesi és Szeben megyei magyar közösségért tevékenykednek nap mint nap a Millennium-Házban, és nemcsak. Első kiadásunkban két kolléga mutatkozik be, akik által a sokszínű és sokrétű tevékenységünket ismerhetik meg. Olvassák szeretettel:

Balázs Noémi

Lassan 10 éve a Medgyesi MADISZ önkéntese vagyok, ami számomra nagyon hasznos dolog volt, mivel sokat tanultam az évek során bizonyos témakörökben.

Részt vettem rendezvény-szervezésben, kampányokban, táborok megszervezésében és gyerekfoglalkozásokon.

Az elmúlt évek tapasztalatának köszönhetően a rendezvényeket most már szervezői szemszögből láthatom, mint például a Vándorcizma Néptáncfesztivált, a Szeben Megyei

Magyar Napokat, az Úszótábort és sok más kisebb rendezvényt melyeket a Medgyesi MADISZ és RMDSZ szervez.

2017. szeptember 1-től a Medgyesi MADISZ alkalmazottja vagyok, a Hosszabbított Program egyik felügyelője a III. osztályban.

A programom reggel 8 órakor kezdődik a Millennium Házban, ami 13 óráig tart, utána pedig 13-16 óráig az iskolában folytatódik. Délelőttönként felkészülünk a délutáni programra, vagy ha rendezvény előtt vagyunk akkor megpróbálom arra is teljes mértékben koncentrálni, hogy minden feladat el legyen végezve. Legutóbbi nagy projektem a Vándorcizma Néptáncfesztivál designje volt, amit elterveztem, kigondoltam és a kollegákkal együtt sikerült kivitelezni. Utána pedig következik az Úszótábor, amit idén már VIII. alkalommal szervezünk meg Szentegyházán, a Szeben megyei magyar diákoknak.

Remélem, hogy még sokáig tudok ezekkel a dolgokkal foglalkozni, mert nagyon szeretem a munkámat és hobbyként tekintek rá, nem pedig munkaként.

Tóth Mária

Tóth Mária vagyok. A MADISZ-hoz 2017. szeptember 1-én kerültem, mint referens.

A munkám két részből tevődik össze. A délelőtti programból, ami reggel 8-tól 13 óráig, illetve pénteken 12 óráig zajlik a Millennium-Házban. Ezalatt az idő alatt adminisztratív tevékenységekkel foglalkozok.

A Minority Safe Pack keretén belül, 2017 őszén aláírásgyűjtéssel foglalkoztam, és az ívek nagy részét az adatbázisba is felvettem. Besegítettem a Nagy-Küküllő újság postai előkészítésében. Különböző események, rendezvények előkészítésében vettem részt. A június 2-án megrendezett XVI. Vándorcizma Néptánc fesztivál szervezésében aktívan részt vettem, úgy az előkészítésben, mint a megvalósításban.

Mivel a munkanap második felét a Hosszabbított Programban töltöm a Báthory István Általános Iskolában, szükségeltetik az órákra való felkészülés. Ez azt jelenti, hogy kézimunka ötleteket, kifestőket, társasjátékokat, logikai játékokat, ünnepkörökhöz kapcsolódó foglalkozásokat készítem elő a délutáni időszakra. A délutánok ebédeléssel, a leckeírásban való segítségnyújtással, játékkal és kézimunkával telnek.

Mindezek a tevékenységek töltik ki munkaidőmet, remélve, hogy hasznosan hozzájárulok a szervezet célkitűzéseinek megvalósításához.

Ökumenikus nőszövetségi találkozó

Medgyesen immár hetedik éve vagyunk itthon. Egy ilyen kulturálisan színes városban, mint Medgyesen, tudni kell lépést tartani a kimagasló rendezvényekkel. Az ökumenikus nőszövetségi találkozó egyike volt ezen alkalmaknak, amelyet hagyományként átvettünk. Ezek az összejövetelek különlegesek, egyrészt mert egyediek a környéken, másrészt pedig azért, mert három olyan nőszövetség élte, amelyek különleges gondoskodással fordultak mindig egymás nőszövetségeik felé őrizve, áthagyományozva évről évre, generációról generációra a kapcsolattartás és -ápolás fontosságát.

Ez alkalommal a Medgyesi Unitárius Nőszövetség látta vendégül a város asszonyait nagy buzgalommal készülve a találkozásra. Vendégelőadónak két nagyszerű és lenyűgöző művész volt a meghívottunk. Párbeszéd önammal című műsorukkal a nőiség

olyan ötvözetét mutatták be, amelyet mi, magunk, asszonyok nap mint nap megtestesítünk. Ahogy Kilyén Ilka színművésznő finoman hullámzó lírájában megfogalmazta, mi vagyunk a könnycsepp és a mosoly, a felüdülés egy érzelmileg sivár valóságban. Nagy Gizella tiszteletes asszony, mentálhigiénés szakértő és programvezető előadása pedig a gyakorlatias, tevékenkedő nőembert emelte ki szerepeink közül. Ahogy az előadásban összefonódott a kemény tudományos rész a felüdítő művészi passzusokkal, úgy fűződik össze személyünkben is a szigorú és gyöngéd női jellem. Együtt alkotnak harmóniát, kerek és színes, sose unalmas egészet. Vigyázzunk, féltve őrizzük meg az egyensúlyunkat, női sokszínűségünket, hiszen mi vagyunk az élet adói és védelmezői, vigasztalói. Tetteinket mindig jószándék előzze meg, hogy ha valaki megkérdi tőlünk, életünk ablakába, mit tennénk ki, ahogy minket megkérdezett Nagy Gizella, sose pironkodva, hanem áradozva, nyugodt lélekkel tudjunk válaszolni.

Nos, kedves Olvasó, te mit tennél ki életed ablakába?

Én mindenképp e maréknyi unitárius nőszövetségéről készült fotót köszönetképpen a fáradhatatlan munkáért, amit egyházukért tesznek, és mellé, természetesen, ökumenikus találkozókat megörökítő fényképet is, hiszen annyi nagyszerű nő szakított időt rá, ez pedig büszkeséggel tölt el.

Adja Isten, hogy életük ablakát élénken virágzó jócselekedetek lepjék be!

Márkos-Mátyás E. Zita

Felújították a kiskapusi evangélikus-lutheránus templom homlokzatát

Idén májusban sikerült megvalósítani azt a tervet, amit a kiskapusi magyar evangélikus-lutheránus gyülekezet már tavaj óta dédelgetett, a templom homlokzati felújítását. Az Emeberi Erőforrások Minisztériuma jóvoltából sikerült annyi pénzt megpályázni, ami fedezi az anyag és munkadíj költségeit. Viszont az épület műemlék, ezért engedélyekre, tervekre volt szükség. A munka szakemberek (építész, topográfus, restaurátor) bevonásával készült.

A megvalósításhoz szükséges papírmunka is elég sokba került, több hónapnyi utánajárás és várakozás gyümölcseként május első hetében a kivitelező neki-

kezdhetett a régi vakolat leveréséhez. A restaurátor régi középkori falmaradványokat, farkasfog motívumot, illetve a régi harangtorony befalazott ablakait, valamint egy régi román kori befalazott boltívet hozott felszínre, és javaslatára teljesen más vakolási eljárással fogtuk a munkának.

A XIII. századi templomrész jól elkülöníthető a későbbi templomhajótól, ezért az értékesebb templomrész nem vakolták símára, mint szokás, vagy, divatos, vagy kinézetre kellemesebb, hanem vékony meszes vakolattal vonták be, követve a téglá és fal domborulatokat, így megőrizve a középkori formát, jellegzetességet eszmei és épített értéket. Ez a falrész, homlokzati rész más színnel is kihangsúlyozásra került a kivitelezés során. A kőművesmunka mellett a templom zsindeletetejének és a templomtorony keresztjének felújítása, festése is megtörtént, speciális nedvesség és fényvédő lakkot alkalmazva, illetve a vörösréz kereszt be lett festve.

A munka végeztével helyére került a templom éjszakai díszkivilágítása is. A homlokzati rész megfeketedett cserepeit speciális festékekkel kenték be. A gyors és minőséges munkáért elsősorban Istennek vagyunk hálásak, de a kivitelező csapatnak is. Adja Isten, hogy a felújított templom még több vonzerőt jelentsen a hívő emberek számára, hogy ne csak egy felújított épületet, műemléket, megmentett épített örökséget lássanak benne, hanem az imádság házát, az Istennel való találkozásnak a helyét.

Soli Deo Gloria! Egyedül Istené a dicsőség!

Horváth Csaba ev. lelkész

43 év rövid krónikája

folytatás az első oldaltól

folytatás az előző kiadásból
A továbbiakban, szintén röviden, az iskolán kívüli tevékenységeimről fogok írni.

Ahogy Medgyesre kerültem máris beosztottak egy vállalati kórust

vezényelni. Ez úgy történt, hogy az akkori városi kultúr-bizottság elnöke (ez Boila-né volt, akit egymás közt M-me Boileau-ként emlegettünk) minden ősszel összehívta a város zenetanárait, és mindenikünknek „adott” egy kórust (amolyan „sarcină de partid”-ként). Így kerültem az akkori Gaz-Metan vállalat, „Doina Târnavelor” kórusának élére. Ezt a kórust 1975-1982 között vezettem, aztán átkerültem (szintén amolyan pártfeladatként – annak ellenére, hogy párttag sose voltam) a Katonák Háza kórusának élére (1982-1988 között). Közben egy évig a „Târnavă” textilüzemek kórusát is vezettem. E három kórus főleg fesztiválkórus volt. Ritkán léptünk fel más alkalmakkal is, főleg „megénekeltek Romániát”, jó hazafias dalokkal és egy-két román népdalfeldolgozással.

Ettől eltekintve a kórustagok nagy örömmel és szeretettel jártak énekelni (sok esetben olyanok is akiknek enyhén szólva nem volt valami jó hangjuk és hallásuk), hiszen a próbák munkaidőben voltak, délben 1-től 3 óráig. (Sokakkal előfordult, hogy kijöttek munkából, de a próbán nem jelentek meg.)

Az 1980-as években működött Medgyesén egy nagyon jó német (szász) kamarakórus. Amikor karvezetőjük (Hans Leber) 1987-ben áttelepült Németországba, felkértek, hogy vezényeljem én tovább őket. Szívesen vállaltam, hiszen velük voltam amikor 1986-ban bemutatták J. Haydn Évszakok c. oratóriumát (szólistákkal és zongorakísérettel). Én voltam a zongorista kottájának lapozója, 1987 tavaszától én lettem a kórus karmestere. Velük önálló műsorokkal léptünk fel Medgyesén, Újgyházán (Nocrich, Szeben megye), Szászegerbegyen (Agârbiciu, Szeben megye), Szászvolkányon (Vulcani, Brassó megye) és Sepsiszentgyörgyön (a Vox humana kórus meghívottjaiként). Közös zene estet szerveztünk meghívottakkal, mint pl. a kolozsvári Zeneakadémia vonósnégyesével vagy a medgyesi Hans Stirner vezette Weinländer nevet viselő fúvószenekarral. (Weinländer – borország, borföld, Medgyes és környékének szász neve.) 1988 őszén önálló műsorral ünnepeltük a kórus fennállásának 10. évfordulóját. 1989 őszén megkezdtek H. Purcell Dido és Aeneas c. operájának kórusműveit betanulni, egy 1990 május-júniusi bemutató reményében.

Ezt sajnos az 1989-es rendszerváltás meghiúsította. A kórus 1990 februárjában befejezte tevékenységét, annyira felgyorsult a szászok kivándorlása, hogy júniusra a 36 tagú kamarakórusból már csak 5-ön voltak Medgyesén. Így zárult e három velük töltött szép és eredményes esztendő.

Az 1970-es években többször próbáltam magyar kórust is szervezni, de ez sajnos ismételtelen nem sikerült. Mivel diákkoromban tagja voltam Marosvásárhelyen a Camerata Transilvanica, Babrik József (Isten nyugtassa békében) vezette régizene együttesnek, ezt a „műfajt” is nagyon megszerettem. Ettől indítva alapítottam meg a Camerata Mediensis régizene együttest, mellyel 1981-ben részt vettünk a csíkszeredai Régizene Fesztiválon. Az együttes 1979-1989 között működött és a fenti fellépésen kívül sikerült évente legalább egy önálló régizene estet szervezni. (A Múzeum dísztermében, az Ifjúsági Klub pincehelyiségében vagy az udvarán.) Az együttesnek a medgyesi Ifjúsági Klub adott otthont, melynek akkori igazgatója (Pleşca Valer) nyitottnak bizonyult az ilyen tevékenységekkel szemben. Szintén a Klub keretén belül működött a magyar néptánc csoport is, melyet Iszlay Borbála, matek szakos tanárnő alapított 1980-ban. Több éven át a tánc-csoport zenekarának nagybőgőse voltam.

1989 után sorra alakultak és újraalakultak énekkarok.

1990 őszén megalapítottam a Medgyesi Magyar Vegyeskórust. Az évek folyamán színvonalas kórossá nőtte ki magát. Számtalan fellépésünk volt Medgyesén és belső Erdély több városában és falujában. Felejthetetlen a testvérvárosunkban, Sopronban való fellépésünk. 23 éves tevékenységünk egy önálló CD lemez örökítette meg. A kóruslétszám csökkenése miatt 2013-ben beszüntettük tevékenységünk. A még aktív kórustagok egy része tagja lett a római katolikus egyházon belül működő ökumenikus kórusnak (velem együtt).

1991 őszén magalakult Dicsőszentmártonban a Sipos Domokos Művelődési Egyesület vegyeskórusa. Karvezető hiányában felkértek (Puskás György, az egyesület akkori elnöke és Dr. Kakassy Sándor, a területi RMDSZ akkori elnöke – mindkettőjüket Isten nyugtassa békében), hogy legyek én a kórus karmestere. Hát elvállaltam ezt is. Ezt a kórust 11 évig vezettem, velük is felvettünk egy CD lemezt, és számtalan bel- és külföldi fellépésünk volt.

1992 tavaszán megalakult szülőfalumban, Magyarsároson az Unitárius Egyházközség Vegyeskórusa. Az akkori tiszteletes úr, Nagy Endre, engem kért fel (mint a falu szülöttjét), hogy legyek ennek a kórusnak is karmestere. Hát ezt is elvállaltam. 17 évig vezettem e kórust is, mellyel a falun kívül több helyiségben vendégszerepeltünk, és több egyházi és világi kórustalálkozón vettünk részt.

E három kórus mellett egy rövid időre elvállaltam a híres Szászcsávási Vegyeskórus vezetését is, miután karvezetőjük, Dézsi Ferenc hirtelen elhunyt. (Isten nyugtassa békében.) A rövid időből öt év lett (2003-2008), ekkor új, fiatal karvezetőt kaptak a marosvásárhelyi Ugron Noémi személyében. Nem csak a csávási kórus vezetése jelentett nagy élményt, hanem a csávási hagyományos harmónia és az itten híres cigányzenekar közelebről (éppen a töviről) való megismerése is. Felejthetetlenek maradtak fellépéseink, ezek közül kimagaslik a Muzsikás együttesel és Sebestyén Mártával való közös fellépés a budapesti Liszt Ferenc Zeneakadémia kistermében.

A felsorolt kórusokkal összesen több mint 2500 (kétezer ötszáz) próbát tartottam és 200-250 alkalommal léptem fel. Ebből 20-25-ször Magyarországon. Hogyha e kórusokkal nem párhuzamosan foglalkoztam volna, hanem szép sorjában, egyenként, akkor ez 72 (hetvenkét) év kórusvezetést tenne ki. *(folytatás a következő lapszámban)*

Arról, amikor Resti Kornél Medgyesen járt, régi barátjánál, Petőfi Sándornál

folytatás az első oldalról

A belső információk szerint kecskeméti zenekar kénytelen volt Kornél segítségével elkötni egy – egyébként sötétített ablakos - Mercedesz kisbuszt, mivel az utazáshoz használni tervezett régivágású jármű csütörtökön mondott csütörtötököt: megvált szeretett ékszíjától. Többször is.

Így csak pénteken hajnalban érkeztek meg Medgyesre, a hosszú és kalandos út után. A zenekar tagjai fáradt tagjaikat két óra alvás után kávéval és néhány fásasztó szóviccel rázták fel.

Pénteken délelőtt a plébániaudvarba várták a báthorys diákokat és tanáraikat, akiknek elmesélték többek között a szomorú szerelmes Jancsi bohóc történetét, kipróbálták a zugligeti libegőt és a klottgatyájuk feltjét is közös erővel felfedezték fel a diákokkal.

Este pedig a felnőttebbek lehettek tanúi (majd később aktív résztvevői) néhány kortyotárs találkozásának. A zenekar Cseh Tamás, Weöres Sándor, József Attila, Ady Endre, Babits, Appolinaire, Rimbaut és természetesen Petőfi Sándor és Kornél legkedvesebb verseit, dalait és szerenádjait hozta el a medgyesi közönségnek, és utólag is szívből remélik, elnyerték tetszésüket. Mindenestre a sorok közötti kuncogásból a kiváló, sorok közötti olvasásra következtettek, amit az óta is jóízűen emlegetnek.

Az est végén a szervező ösztöndíjas, Ferencz Klaudia is meglepetésben részesült. Mentora, Balázs Botond, fogadószervezetének képviselőjében (is) elbúcsúztatta őt. Mint az ösztöndíjas később elmondta, élete egyik legszebb 9 hónapja van mögötte, és ezért nagyon hálás mindenkinek, akit itt megismerhetett. De ennek még ülednie és érnie kell, így erről bővebben a következő lapszámban fog nyilatkozni.

A koncert utáni, nem hivatalos program során jóízű és vidám beszélgetések zajlottak este 11-ig még a plébániaudvarban, majd a városnézés sem maradhatott el. Igaz, rendhagyó formában és inkább az éjszakai városra csodálkozhattak rá. Annyit el kell árulni, hogy hajnali kettőkor már nem csak a várost nézték volna a zenekari tagok, de fáradtságuk megakadályozta őket: már csupán néztek, de nem láttak. Szerencsére Kornél felbukkant az egyik várfal mögül, és hazakalauzolta őket.

Többen kérdezték a szervezőket, hogy hivatásos zenészek – vendégeink, így annyit még elárulunk, hogy leginkább nem, vagy talán mégis. Mátét, aki leginkább kalapban énekelt és az átvezető szövegeket hallhattuk tőle, több könyvkiadó várta vissza tovább szerkeszteni és írni, Miklóst a Kodály Intézet könyvtárának zene-pedagógiai könyvei, kottái és olvasói hiányolták, Annát a Zeneakadémia tanárai és a vizsgaidőszak várta nagyon haza, Soma pedig utolsó napjait töltötte az iskolapadban, a faipari szakon, ahol legutóbb vizsgamunkáját mutatta be, egy saját kezével készített sakkasztalt. A zenekar tiszteletbeli tagja, János volt, Anna bátyja, aki hősiessé vállalta a turné koordinálását az utakon és a parkolás után egyaránt.

Kornél szívből köszöni a meghívást, egyik legszebb emlékü koncertjeként emlékszik vissza a medgyesire, hiszen egyúttal Szászföldet és Erdély eddig ismeretlen milióját is megismerhette, mellyel régi álma teljesült.

A fotókat köszönik Kiss Noéminek. Az estért (és az elmúlt 9 hónapért) pedig köszönet mondanak a Petőfi Sándor Programnak, a Medgyesi MADISZ-nak, a Római Katolikus Plébániának és még sok-sok mindenkinek.

A cikket jegyzi Kornél inkognitóban jelen lévő régi barátja: K.R.

Anyáknapi ünnepély Balázstelkén

A balázstelki kis közösség ez évben is szeretettel emlékezett meg a gyülekezet édesanyjairól és nagymamáiról. Istentisztelet keretében, énekkel és versmondással hálát adtak a gyülekezet édesanyjainknak. A kis közösség nagy

örömmel figyelte a gyerekek szavatait, amit több édesanya is könnyes szemmel hallgatott. A gyülekezet 4 büszkeségével szervezték meg a mai csodálatos alkalmat és ez által megköszöntek életüket édesanyjuknak. A mai ige is arra vonatkozott; az anyai szeretetre ahogy Mózes

3 hónapig rejtegették a fárát elöl, aki parancsot adott az újszülött fiúgyerekekre megölésére. Az alkalom végén a gyülekezetet szeretetvendégségre hívták, meg ahol egy további szavalt hangzott el két kislány részéről. A szeretetvendégség végén a jelenlevő édesanyjok hálásan megköszönték a kis apróságoknak, hogy megható és szívhez szóló szavakat, miközben a lekipásztor arra biztatta őket, hogy a hétköznapiakban is becsüeljék és tiszteljék az édesanyjukat, akik fáradságot nem kímélve, naponta szeretetükkel és gondviselésükkel veszik körül őket.

Kiss Noémi Erika

Elballagtak a báthorysok

Június 7-én, csütörtökön délelőtt a Báthory István Általános Iskola udvarán tartott ünnepségen Béres Edit tanárnő osztályfőnök 12 nyolcadik osztályos diákja vett búcsút iskolájától. Szedersesi György igazgató szavai után a hetedik osztályosok sorakoztak fel, majd sorra felidéztek az elmúlt évek legjobb pillanatait. Az ünneplők között szülők, rokonok, tanárok és a diáktársak körében is olykor kuncogás futott végig, de könnyek is megcsillantak az emlékezés szavaitól.

Az ünnepséget este bankett követte, majd minden bizonnyal a vizsgákra való készülés. Hiszen az ünnepi pillanatok után a tudásmérés és megmérettetés is vár a medgyesi magyar iskola nyolcadikosaira.

Ferenc Klaudia

Kézilabda, Hosszabbított Program - módra

Az emlékezetes foci meccs után, május 25. délután, a Báthory Iskola udvarán, kézilabda vetélkedőre került sor. Ezúttal a fiúk voltak azok, akik lelkesedve szurkoltak a 2. illetve 3. osztályos

lányoknak, majd ők is beálltak segíteni. Ahhoz, hogy érdekesebbé tegyünk a vetélkedőt, a MADISZ-os lányok, vagyis a felügyelők is hozzá járultak a hangulatos meccshez. Ennek a mérkőzésnek az eredménye 2-2 volt.

Kiss Noémi

A Pro Schola Mediensis tevékenysége az elmúlt tanévben

Mint köztudott, a szórványtelepüléseken az átlagosnál több erőfeszítésbe kerül fenntartani és működtetni a magyar tanylevelű intézményeket és tagozatokat.

Mondhatni, itt valóban minden gyermek számít, aki anyanyelvén tanul. Ehhez a lehető legtöbb erőforrást próbálják meg megteremteni a helyi közösség, ennek egyik legkiválóbb példája Medgyesen és környékén a Pro Schola Mediensis Alapítványa. A tanév során idén is megvalósult 13 gyermek napi ingáztatása a Báthory István Általános Iskolába, illetve a medgyesi líceum magyar osztályaiba.

A Bethlen Gábor Alap támogatásának köszönhetően továbbra is tudtuk biztosítani az anyanyelven való tanulás megvalósulását. Somogyom, Erzsébetváros, Berethalom szórványtelepüléseiről érkeztek a diákok. A másik útvonalon ingázó tanulók nem alapítványos busszal ingáznak, hanem iskolabussszal, 7-en vannak, Mihályfalváról, Baromlakáról és Kiskapusról járnak a mi iskolánkba. A buszok megléte lehetővé teszi a magyar diákok helyi mobilitását, és lehetővé teszi számos tanulmányi verseny, kirándulás, továbbképzéseken való részvételét a magyar közösség tagjainak.

Ferencz Klaudia

Megvalósult
a Magyar Kormány
támogatásával

Támogatók - Partnerek

rulmenți, șuruburi, simeringuri, curele

HERASIB
YOUR SUPPLIER

RO - 551041 Mediaș
Str: Aurel Vlaicu nr. 104
Tel./Fax: 0269-842069
Mobil: 0740-063.748, 0752-294637
e-mail: vanzari@heraindustrial.ro

Sună bine!
www.audioexpert.ro

audiologie
protezare auditivă
service aparate auditive
consultații ORL, logopedie

RO - 551026, Mediaș
Str. I. Ghe. Duca, nr. 32, et. 1
Telefon/Fax: 0269-834.422
Mobil: 0740-063.748
E-mail: info@audioexpert.ro

NAGYSZEBEN ÉS VIDÉKE

KÖZÉLETI KULTURÁLIS LAP

Megjelenését támogatja a COMMUNITAS Alapítvány
Alapítva 1902-ben, Nagyszébenben

MEDGYES
Szebeni út, 174 A szám
Tel. 0269 838 241

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ
ASTRA
SIBIU

Str. George Barițiu, nr. 57
550173 Sibiu - România
C.F. 430917
Tel.: +40 269 210 501
Fax: +40 269 210 775
http://www.sibiu.ro
sibiu@csibiu.ro

A SZERKESZTŐSÉG

Nagy-Küküllő

Főszerkesztő:
Fazekas Attila

Felelős szerkesztő:
Balázs Botond

Főmunkatársak:
Kémeri Attila, Balázs Noémi,
Lukács Gyöngyi, Tóth Mária,
Soldorfean Zsuzsa, Ferencz
Klaudia, Kiss Noémi, Palea Kinga

Technikai szerkesztés:
Balázs Botond

Korrektúra:
Ferencz Klaudia

Lap - arculat imázs:
Bukur Tamás

**Megjelenik havonta a
Medgyesi MADISZ gondozásában.**

A lap elektronikus formában is olvasható a www.medgyes.ro honlapon.

Postacím:

Szeben megye, Medgyes, I.C. Brătianu út, 32-es szám, i.sz. 551003

E-mail:

[madisz@medgyes.ro](mailto:madis@medgyes.ro)

Nyomdai kivitelezés:

S.C. Tipo Trib S.R.L

ISSN - 2277 0115

Példányszám: 2000, Tiraj: 2000